

Velika trojica je zapečatila Hitlerjevo usodo

TALIN JE DAL RIZNANJE MERIKI

"Brez ameriške produkcije bi ne bili mogli zmagati."

TEHERAN. — Na banketu, kateremu so prisostvovali Stalin, Roosevelt in Churchill, ko je vstal, se resno ozrl na svoje vojaške in diplomatične delje. Zedinjenih držav, Velike Britanije in Rusije, potem da je dvignil kozarec in izrekel, da je ameriški vojni predstavnik Ameriške produkcije bi njeni narodi ne mogli nikamati v tej vojni."

Roosevelta spremila njegov osobni svetovalec Harry Hopkins, dočim je s Churchillom navzoč zunanjji minister Eden. Tudi turški zunanjji minister Memenecoglou je navzoč pri Roosevelt in Churchill posvetovala s Stalino.

Domača se, da bo ta konferenca odločila, kakšno vlogo naj zavzame Turčija v bodočih načrtih za zdobitev nacijske Nemčije.

Pariški radio, ki je severa pod nacijsko kontrolo, je nocoj na podlagi poročil, ki so baje despela iz Teherana, poročal, da se boste po razgovorih s turškim predsednikom Roosevelt in Churchill še enkrat sestala s Stalinom nekje na Bliznjem vzhodu.

POKOJNI FRANK MAJER

Kot smo včeraj poročali, je v nedeljo ob 1:45 uri popoldne preminil Frank Majer, p.d. Restor France, star 64 let. Stanoval je na 929 E. 209 St. Pokojni je bil doma iz Dešeče vasi, fara Šmilj pri Žužemberku, odkoder je prišel v Ameriko, pred 46 leti. Tukaj zapušča žaljivo soprogo Marijo, rojeno Konte, tri sinove Franka, Johna in Sgt. Edwarda, ki se nahaja v Siciliji, dve hčeri Mary, in Anne, poročeno Siegfried, dve sestri, Rozalijo Perko in Anno Yakič, štiri vnake in mnogo drugih sorodnikov, v stari domovini pa zapušča sestro Marjito Mervar. Bil je član društva "Lipa" št. 129 SNPJ in društva sv. Nikolaja št. 22 H. B. Z. Počre se bo vršil v četrtek ob 8:15 uri zjutraj iz pogrebne zavoda August F. Svetek, 478 E. 152 St., v cerkev sv. Kristine in nato na Calvary pokopališče. Boditi pokojniku ohranjen blagospomin, preostalom pa naše sožalje!

LETNA SEJA

V četrtek ob 8. uri zvečer, vrši se ja društva "Friends of Grove" št. 125 W. C. v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd. Članice so vabljene, da se udeležijo v polnem skupaj obvezovanju.

Kultura

PEVSKI ZBOR "JADRAN"

Nocoj ob 8. uri se vršijo pevske vaje pevskega zbora "Jadrana", v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd. Prosit se vse pevke in pevce zboru, da se udeležijo, in vabljeni so tudi drugi pevci, ki še niso pri zboru, da se pridružijo.

Podprimo horbo Amerike za demokracijo in svobodo sveta z nakupom vojnih bondov in vojno-varčevalnih znakov!

Vrši se važna konferenca glede Turčije

Nekje v severni Afriki se Roosevelt in Churchill posvetujeta s predsednikom Turčije.

LONDON, 6. decembra. — Nocoj se je tukaj zvedelo, da se nekje v severni Afriki vrši treja v življenju konferenca, na kateri se predsednik Roosevelt in ministarski predsednik Churchill posvetujeta s Ismetom Inonu-om, predsednikom turške republike.

Ta konferenca utegne biti za razvoj v ojne enako važna kot prvi dve v Kairu in Teheranu.

Roosevelta spremila njegov osobni svetovalec Harry Hopkins, dočim je s Churchillom navzoč zunanjji minister Eden. Tudi turški zunanjji minister Memenecoglou je navzoč pri razgovorih.

Domača se, da bo ta konferenca odločila, kakšno vlogo naj zavzame Turčija v bodočih načrtih za zdobitev nacijske Nemčije.

Pariški radio, ki je severa pod nacijsko kontrolo, je nocoj na podlagi poročil, ki so baje despela iz Teherana, poročal, da se boste po razgovorih s turškim predsednikom Roosevelt in Churchill še enkrat sestala s Stalinom nekje na Bliznjem vzhodu.

POKOJNI FRANK MAJER

Kot smo včeraj poročali, je v nedeljo ob 1:45 uri popoldne preminil Frank Majer, p.d. Restor France, star 64 let. Stanoval je na 929 E. 209 St. Pokojni je bil doma iz Dešeče vasi, fara Šmilj pri Žužemberku, odkoder je prišel v Ameriko, pred 46 leti. Tukaj zapušča žaljivo soprogo Marijo, rojeno Konte, tri sinove Franka, Johna in Sgt. Edwarda, ki se nahaja v Siciliji, dve hčeri Mary, in Anne, poročeno Siegfried, dve sestri, Rozalijo Perko in Anno Yakič, štiri vnake in mnogo drugih sorodnikov, v stari domovini pa zapušča sestro Marjito Mervar. Bil je član društva "Lipa" št. 129 SNPJ in društva sv. Nikolaja št. 22 H. B. Z. Počre se bo vršil v četrtek ob 8:15 uri zjutraj iz pogrebne zavoda August F. Svetek, 478 E. 152 St., v cerkev sv. Kristine in nato na Calvary pokopališče. Boditi pokojniku ohranjen blagospomin, preostalom pa naše sožalje!

LETNA SEJA

V četrtek ob 8. uri zvečer, vrši se ja društva "Friends of Grove" št. 125 W. C. v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd. Članice so vabljene, da se udeležijo v polnem skupaj obvezovanju.

Kultura

PEVSKI ZBOR "JADRAN"

Nocoj ob 8. uri se vršijo pevske vaje pevskega zbora "Jadrana", v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd. Prosit se vse pevke in pevce zboru, da se udeležijo, in vabljeni so tudi drugi pevci, ki še niso pri zboru, da se pridružijo.

Podprimo horbo Amerike za demokracijo in svobodo sveta z nakupom vojnih bondov in vojno-varčevalnih znakov!

Adamičeva izjava glede proglaša ljudske vlade v Jugoslaviji

Sijajno zborovanje čakaških Jugoslovanov v Pilsen Park dvorani

(Posebno poročilo za Enakopravnost)

CHICAGO, 6. dec. — Louis Adamič, odlični ameriški pisatelj in predsednik Združenega odbora južnoslovenskih Amerikancev, je danes tukaj izjavil, da smatra proglaša ljudske vlade v Jugoslaviji za logični razvoj dogodka, in da so tak korak po njejovi sodbi odobrile velike sile združenih narodov. Rekel je, da je značilno to, da so partizanske sile v Jugoslaviji proglašile provizorično vlado takoj po zaključku konferenc v Kairu, kjer je sedež jugoslovanske zamejne vlade, ter v Teheranu, kjer sta se Roosevelt in Churchill posvetovala s Stalino.

"Na podlagi informacij, ki sem jih prejel iz Jugoslavije v teku prošlega leta," je izjavil Mr. Adamič, "sem prepričan, da so možje, ki sedijo v jugoslovenski ljudski vladi, odgovorni in disciplinirani ljudje, ki ne bi storili ničesar, kar bi moglo postaviti velike zavezninske vlade v zadrgo."

V nedeljo se je v Chicagi vršil velik javen shod, ki ga je sklical Združeni odbor in na katerem sta nastopila kot glavna govornika Louis Adamič in Žarko Buncic, predsednik Srbskega vidovdanskega konгрesa.

Shod se je vršil v Pilsen Park dvorani, ki je bila nabito polna — navzočih je bilo najmanj 5,000 oseb. Opazovalci pravijo, da še ne pomnijo takega navdušenja kot je vladalo na temu shodu. Ko je Adamič zaključil govor, so zborovalci ovduševljeno hiteli na oder, dvignili pisatelja na rame in ga nosili po dvorani.

Med navzočimi je bilo nenavadno veliko ameriških vojakov in opaziti je bilo tudi večje število duhovnikov. Na govorniškem odru so bili od Slovencev tudi Etbin Kristan, Vincent Cainkar, Mirko Kuhel in dr. Furlan iz Waukegana.

KAKO MOREMO POMAGATI OSVOBODILNI FRONTI

Udruženi odbor se bori za svobodo in demokracijo južnih Slovanov.

Udruženi odbor se bori za svojnost legalno, kot taka, po zavzetnosti, radi cesar leži demar, nabran za partizane, nekoristen v banki, namesto da bi služili stvari, za katero je bil namenjen.

Medtem pa imajo naši ljudje v Ameriki in Canadi vendarle možnost, da na drug način pomagajo ljudski stvari v Jugoslaviji in borbi partizanov. Udruženi odbor južno-slovenskih Amerikancev, ki se bori za svobodo, demokracijo in neodvisnost južnih Slovanov, je storil več nego katerakoli druga organizacija za pobiranje lažne propagande takozvane ubežne jugoslovenske vlade ter za širše in boljše razumevanje partizanskega pokreta v Združenih državah. Večja popularnost partizanov in dejstvo, da danes ameriško časopisje in radijski komentatorji podajajo resnico o Jugoslaviji ter tudi priznavajo partizanom njihovo veliko vlogo, namesto, da pripisujejo, kot do nedavneg, njihove uspehe izdajici Mihajloviću, je v glavnem razlog ta začasna vlada pri-

Položaj na bojnih frontah

Rusi in Amerikanci poročajo o novih uspehih

Iz Moskve sejavlja, da so čete Rdeče vojske včeraj drobile sovražno linijo v centralni Ukrajini in razklate nemške sile med mestoma Smila in Zamanka, ki sta važna komunikacijska centra na železniški proggi, ki drži v Romunijo.

S to zmago so Rusi dosegli postojanke, ki se nahajajo samo 23 milij od Kirovograda, kjer se nahaja važno središče nemške sile.

Amerikanci prodriajo proti Rimu

Amerikanci so včeraj nadaljevali z borbo na gorskem terenu in po ostrih bojih preko strmin, ki so celo za mule nedostopne, iztrgali nacijem tri nadaljnje gorske vrhove v gorovju Maggiore, s katerih se odpira pogled na ravan, ki se razteza proti severu, kjer leži Rim.

Istočasno so angleški čete na drugem koncu fronte korak za korakom utirale pot enega terena v gorovju Cetina. Tekom dneva se je vršilo več spopadov, v katerih se je mož boril z možem. Nemci so vprizorili vrsto proti-napadov, katere so Angleži ponovno odobreni.

Nemška linija, katero je Hitler ukazal držati preko zime, se polagoma podaja, toda še ni zlomljena.

Vojški štabi so se vrnili v Kairo

Z ozirom na veliko nujnost vojaških operacij, katero je začrtala konferenca velike trojice, sta angleški in britski generalni štab po konferenci podala v Kairo, kjer se je med 22. in 26. novembrom vršila konferenca Roosevelta in Churchilla s kitajskim generalisom Ciang Kajšekom, kjer so se v raveli skupna posvetovanja, ki so trajala od prošlega petka pa do danes.

Churchill se je pridružil vojaškim posvetovanjem v Kairu, iz česar se sklepa, da utegnejo biti vsak čas objavljeni velevarne vojaške odločitve. Kam se je podal po zaključku konferenca v Teheranu predsednik Roosevelt, uradno naznano ne pozve, toda damneva se, da se je takoj odpravil na pot domov. Stalin se je po konferenci takoj vrnil v Moskvo.

Deklaracija glede prosekucije vojne

Na teheranski konferenci sta bili sprejeti dve deklaraciji, ena tikajoče se vojne, druga pa glede organizacije za mir, ki sta datirani 1. decembra ter enostavno podpisani: "Roosevelt, Stalin, Churchill."

Deklaracija glede prosekucije vojne se glasi:

"Naši vojaški štabi so se pridružili našim diskuzijam in zgotovili smo načrte za uničenje nemških sil. Dosegli smo popoln sporazum glede obsega in časa operacij, ki bodo podvzete od vzhoda, zapada in juga."

(Vtis obstoji, da izjava glede operacij od juga) pomeni, da bodo zavezninske sile vprizorile invazijo na Balkanu.)

"Vzajemni sporazum, ki smo ga dosegli, jamči našo zmago."

"Na svetu ni sile, ki bi

zmagala na nas."

"Na svetu ni sile, ki bi

zmagala na nas."

"Na svetu ni sile, ki bi

zmagala na nas."

"Na svetu ni sile, ki bi

zmagala na nas."

"Na svetu ni sile, ki bi

zmagala na nas."

"Na svetu ni sile, ki bi

zmagala na nas."

"Na svetu ni sile, ki bi

zmagala na nas."

"Na svetu ni sile, ki bi

zmagala na nas."

"Na svetu ni sile, ki bi

zmagala na nas."

"Na svetu ni sile, ki bi

zmagala na nas."

"Na svetu ni sile, ki bi

zmagala na nas."

"Na svetu ni sile, ki bi

zmagala na nas."

"Na svetu ni sile, ki bi

zmagala na nas."

"Na svetu ni sile, ki bi

zmagala na nas."

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOST"

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING AND PUBLISHING CO.

6231 ST. CLAIR AVENUE - HENDERSON 5311-12

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES (CENE NAROCNINI)

By Carrier in Cleveland and by Mail Out of Town:

(Po raznašalcu v Cleveland in po pošti izven mesta):

For One Year - (Za celo leto) \$6.50

For Half Year - (Za pol leta) 3.50

For 3 Months - (Za 3 meseca) 2.00

By Mail in Cleveland, Canada and Mexico:

(Po pošti v Clevelandu, Kanadi in Mehiki):

For One Year - (Za celo leto) \$7.50

For Half Year - (Za pol leta) 4.00

For 3 Months - (Za 3 meseca) 2.25

For Europe, South America and Other Foreign Countries:

(Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemne države):

For One Year - (Za celo leto) \$8.00

For Half Year - (Za pol leta) 4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

104

Spomenica Sovjetski vladi

Predsednik Etbin Kristan je 29. septembra v imenu Slovenskega ameriškega narodnega sveta poslal Vjačeslavu Molotovu, sovjetskemu komisarju za zunanje zadeve, sledičo spomenico. V imenu Združenega odbora južnoslovenskih Amerikancev jo je sopospisal tudi Louis Adamič, predsednik tega odbora.

"Cenjeni g. Molotov:

Slovenski ameriški narodni svet je bil ustanovljen na Slovenskem narodnem kongresu, ki se je vrnil 5. in 6. decembra 1942 v Clevelandu, Ohio. Pravilno izvoljeni delegati, 521 po številu, so zastopali razne slovenske organizacije, bratske, kulturne in politične iz vseh krajev Združenih držav. Radi tega se more pravilno trditi, da SANS zastopa pretežno večino ameriških Slovencev.

Slovenci v domovini tedaj niso bili v položaju, ki bi jim dopuščal, da bi bil njih glas slišan. Toda vseeno so se od prvega dne naprej upirali nacifašističnemu navalu vzlje grožnji, ki so jo "Fuehrer" in njegovi rabi izrekli, da bodo Slovenci popolnoma iztrebljeni. Če se upoštava dejstvo, da je vsa "Slovenija pod Jugoslavijo" stela le 1,500,000 Slovencev, in če pomislimo na krute metode raznarodenja, ki so se jih posluževali najprej nacisti, za njimi pa italijanski fašisti, je bila dotična grožnja strahovito resna.

Iz podtalnih virov smo bili informirani o ciljih težkega boja, v katerem so se Jugoslovani dolgo časa borili skoraj popolnoma osamljeni. Kasneje se jim je posrečilo napraviti stike z drugimi svobodnimi borcev v različnih krajih Jugoslavije.

Vedeli smo, da so se borili za osvoboditev dežele izpod jarma tujih napadalcev; znano nam je bilo, da so se borili in se še borijo za zedinjenje, avtonomno Slovensko, ki naj bo del nove, resnično demokratične Jugoslavije. Komaj čakajo, da izjenejo s svojih tal tega tira, toda obenem odločno odklanjajo vsako možnost za povrnitev kakršnekoli diktature, o kateri so z ostalimi Jugoslovani vred imeli izkušnjo že dolgo pred pričetkom te vojne. Oni verujejo, da ne zadostuje samo uničenje nacizma v Nemčiji in fašizma v Italiji, ampak da ne more biti nikakega trajnega miru brez novega svetovnega reda, ki naj bi zajamčil resnično zaščito, preprečil možnost za vsak neopravičen napad in zagotovil, da svoboda in pravčnost ne bosta samo brezpomembni besedi.

Za majhno ljudstvo zedinjenja Slovenija ni samo narodni ponos. Mi smatramo, da bo v bodoče narodnost infela le kulturnen pomen. Od časov kmečkih vstaj, zlasti pa po svojem narodnem preporodu, ki je sledil francoski revoluciji, so Slovenci jasno dokazali svoje kulturne sposobnosti. Toda zadrževala jih je večna nesloga in pomankanje svobode, katero jim je zanikal habsburški imperializem in avtokratične težnje avstrijske oblasti.

Ko se je ob zaključku prve svetovne vojne Avstro-Ogrska porušila, so Slovenci upali, da se jim bodo stolne želje končno izpolnile. Ampak bili so grenko razočarani. Nekateri slovenski kraji Koroške in Štajerske so bili prideljeni nemški Avstriji in zatem nacijski Nemčiji, toda vse Primorje z Istrijo je bilo priklopjeno Italiji. Na isti način so Hrvati izgubili hrvaški del Istrie in Reko, poleg nekaterih važnih otokov ob hrvaški in dalmatinski obali in mesto Zadar.

Več kot 600,000 Slovencev in 300,000 Hrvatov je tako prišlo pod italijansko oblast, ki se je izkazala še slabša od avstrijske. Italijanska vlada ni čakala fašizma, predno je upeljala smernice za raznaroditev slovenstva. Slovenske in hrvaške družbe in ustanove so bile razpuščene, časopisi ustavljeni in uporaba narodnega jezika prepovedana. Slovenska imena je celo na grobnih kamnih poitaljančila. Temu je sledilo prisiljeno izseljevanje na tisoče in tisoče delavcev in zaplenitev kmetij. Na sto-

tine delavskih voditeljev, učiteljev, pisateljev in drugih intelektualcev je bilo vtaknjenih v ječe ali odpeljanih v koncentracijske zapore na Liparske otoke. Porast fašizma k polni moći pa je udaril Slovence in Hrvate še hujše kot so ravnali protifašistični Italijani. Nove deportacije so bile na dnevnom redu in usmrčevanje se je pomnožilo. Lahko je razumeti, čemu se to ljudstvo želi iznebiti italijanske oblasti in zakaj tako navdušeno prisposta k slovenskim partizanom.

Ko so prenašali udarce krutega zatiralca, so opazovali čudovit porast kulture svojih bratov v jugoslovanski Sloveniji, dasi pod neugodnimi razmerami. Zrli so na razvoj šol in industrije, na porastek umetnosti in književnosti preko meje. In radi tega hočejo biti združeni, da morejo skupno graditi bogatejšo kulturno bodočnost za vse.

Toda Slovenci niso zadovoljni sami z domom vzlic temu, da ga visoko cenijo; želijo, da bo njih dom svoboden in varen. In radi tega sodelujejo z drugimi svobodljubnimi Jugoslovani, vključivši Bolgare in Macedonce, da si zgradi novo Jugoslavijo, kjer vlada ne bo imela samo oblast nad ljudmi, pač pa jih bo služila, kjer demokracija ne bo brezpomembna beseda, temveč bo tvorila močno podlago za pravo svobodo in enakopravnost.

Slovenci se smatrajo za enega Združenih narodov. Doprinašajo neštete, nerazglašene žrtve za skupno stvar zaveznikov. Toda dnevno se povprašujejo, če jih bodo ti Združeni narodi nagradili za tolike žrtve in trpljenje — — — ne s kakimi izrednimi darili in predpravicami, temveč s preprosto pravičnostjo.

Slovenski ameriški narodni svet skuša izpolniti obljubo, ki jo je dal slovenskim borcev v Evropi in vsled tega predlaga to kratko spomenico Vam, kot zastopniku velike ljudovlade narodov, kajih ljudstva poznačajo pomem zatiranja, kakor tudi hrepenenje za svobodo in pravičnost. Beseda vlade vašega ljudstva bo veliko ponemila, ko se bo odločevala usoda bodočega sveta.

Dovolite torej, da izrazimo naše globoko zaupanje v Vas in v voditelje velike dežele, ki jo zastopate, katera danes tudi trpi in se žrtvuje, toda se bori v občudovanje vsega sveta in odpira vrata do zmage za iste ideale, za katere se po našem prepričanju borijo tudi Slovenci in vsi svobodni Jugoslovani.

S spoštovanjem,

ETBIN KRISTAN, predsednik.

Sopospisal:

LOUIS ADAMIČ, predsednik

"Združenega odbora južnoslovenskih Amerikancev."

O možu, ki je najvplivnejši svetovalc Čangkajška

Nekega pomladnega jutra leta 1905 se je napotil vitez avstralski novinar William Donald v uredništvo lista "Sydney Daily Telegraph", kjer je služboval že štiri leta, in našel na pisalni mizi pismo iz Hongkonga.

Poleg primernega čeka je bil v pismu tudi vabilo, naj pride v Hongkong za glavnega urednika velikega hongkongškega angleškega časopisa.

N i k d a r n i . Donald zapustil Avstralijo. Bil je zelo presenečen. Spraševal se je, kako je mogoče, da je prišel do take časti.

Ponudbo je sprejel.

Ko je čez štiri tedne prišel v Hongkong na Kitajskem, mu je izdajatelj časopisa pripovedoval, zakaj je pada odločitev prav na njega, neznanega Donalda iz Sydneya v Avstraliji.

Že pred enim letom je iskal glavnega urednika. Nekega prijatelja, ki ga je poklic večkrat Donaldov vpliv. Ko je postal vodja kitajske nacionalne vlade, je imenoval Donovinarja angleške narodnosti, nalta za svojega svetovalca, ki ne pije alkoholnih pijač, ker je imel s takšnimi že zelo slabe izkušnje.

Prijatelj je šel na pot. Obiskal je ureništva časopisov v Singapurju in Melbourne, v San Franciscu, Šanghaju, Kalkuti in Sydneju, govoril je z novinarji, jim ponujal alkoholne pijače in vsak je prikel za trčil na Williama Donalda, ki je odklonil kozarček. Tako je mla-

di novinar prišel na vplivno mesto v Hongkong.

William Donald se je hitro vživel v nove razmere in novo delo. Mlad, marljiv in častihlepen je pridno preučeval kitajsko vprašanja in je kmalu postal znan in cenjen po vsej Vzhodni Aziji.

Oče kitajske revolucije, veliki Sunjatsen je stopil v zvezo z njim že pred letom 1912, ko je kitajska dinastija padla in je bila ustanovljena kitajska republika. Donald mu je dajal nasveti v vseh vprašanjih, ki so se tikala odnosom med Kitajsko in Anglijo.

Ko je po revoluciji Sunjatsen izdeloval novo kitajsko ustavo, je bil Donald njegov najvažnejši in najvplivnejši svetovalec.

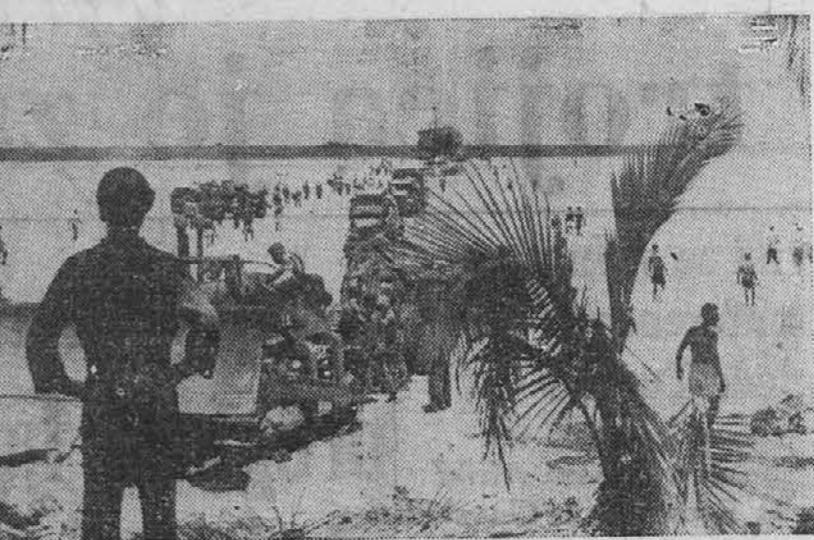
Donald je često zahajal na Sunjatsenov dom, kjer je spoznal tudi njegovega zeta, mladega kitajskega nacionalista Čangkajška. Postala sta dobra prijatelja. Donaldov vpliv na mladega moža je od dne do dne naraščal, čeprav Donald ni nosil oblike državniškega uradnika, niti ni znal besedice kitajščine, česar še danes ne zna.

S Čangkajškom je rasel tudi Donaldov vpliv. Ko je postal vodja kitajske nacionalne vlade, je imenoval Donalda je odložil uredništvo državniškega uradnika, danes za svojim velikim prijateljem v Nankingu.

Ves čas je ostal tam, posredoval pri vseh razgovorih med Kitajsko in Anglijo in Združenimi državami. Pazljivo je spremljal razvoj odnosov med Sovjetsko Rusijo in Kitajsko. D o n a l d je odložil uredništvo hongkongškega časopisa in je postal za svojim velikim prijateljem v Nankingu.

Ves čas je ostal tam, posredoval pri vseh razgovorih med Kitajsko in Anglijo in Združenimi državami. Pazljivo je spremljal razvoj odnosov med Sovjetsko Rusijo in Kitajsko. D o n a l d je sporazum z rdečo kitajsko vojsko, ki je vstopila v službo Čangkajškovo. Imel je tako močan vpliv na kitajsko ge-

Marini pristanejo na južno pacifičnem otoku

ŠKRAT

Mož: "Če si poštena, bi bila moralna klicati na pomoč, ko je bil Branko nasilen."

Zena: "Ah, od presenečenja v prvem trenutku sploh nisem mogla govoriti . . ."

Mož: "No, in ko je presenečenje finilo?"

Zena: "Takrat . . . takrat pa . . . sem pozabila . . ."

Ko je Čmerka neko noč prav pozno prikolovratil iz gostilne domov, je videl v svoji gušči stoma dve ženi. Tega se je mož takoj ustrašil, da se je disto odrekel alkoholu.

Zgodišči? Kakšen pomen pa naj bi imela potem tale zgodišči? — Pomen ima že in zgodišči se je marsikaj, in sicer z njim, z možem.

Ta mož ni bil tisto, da bi minil dejal, da je vzoren deček. Sicer se je precej redno bril in tudi prekinjal ni preveč, tudi nihal kar po dnevi in noči prekoračil v zgodilo se je izpolnil vse njegove želje. Ničesar ni bil ujet, kar bi si bil mogel želeti.

Ko je bil prvikrat videl, je bil ves navdušen zanj. To bi bila sicer dobra, a ostal je navdušen, navdušenje in to ni bilo dobro, to ga je onesrečevalo.

Pri neki takoj prilikai se mu je posrečilo potolažiti Čangkajško, ki je bil že čisto obupan, ker so Angleži zaprli pot skozi Burmo. Pri nekem drugem kosišu mu je svetoval, naj izrabiti angleško-japonsko napetost in pregovorje s Angleži, da bodo spet odprli za Kitajsko živiljensko važno burmansko pot.

Pri naslednjem kosišu je bil Donald izredno dobre volje. Že od daleč je mahal z rokami in klical Čangkajšku: "London sporoča, da bo burmanska pot spet odprta."

To je William Donald, neuradni kitajski minister za zunanje zadeve, ki je svojo drugo domovino rešil iz mnogih obupnih položajev.

Za dejstvo, da je na Daljnem vzhodu Anglija ohranila toliko svojih postojank, mora biti hvala neznanemu avstralskemu novinarju, ki igra golf in prezira alkohol.

Tako neizmerno rad bi se bil ločil od nje! A ni se mogel. Clobek se ne more odtrgati od popolnosti, pa če ga popolnost še tako trapi. Zatorej se je poročil z njom.

Poln je bil hudih slutenj in je šel z njo k oltarju kot pod vislice. Ko so jima bile roke sklenjene, je zavzdihnil; njegov "da" je bil godrjavno momljanje. Zeleli so mu srečo in so mu bili nevoščljivi: njej ni bil nihče nevoščljiv.

Odpavila sta se na poročno potovanje, se vrnila in imela svoj dom.

Clobek bi mislil, da ne bo znala kuhati. Pa ne! Izvrstno je kuhalo, imela je vse odlično urejeno in je bila še bolj popolna. Bila je zvesta, ljubezna, lepa, brihtna; če je šla z njim kam ven, je bila odlična gospa; doma pa je bila ljubka ženica. Kaj se je pa potem sploh

"OPATOV PRAPORŠČAK"

SPISAL FR. REMEC

(Nadaljevanje)

— Ne Rovanu, nego tebi! Kaj misliš, da ne vem, da me je le iz ljubezeni do tebe rešil ječe in stamote?

Vzpodbodel je konja in zdiral s svojimi spremjevalci z dvorišča. Matija je gledal za njim in se ježil:

— Ali je to kaka pravica, da gre mož brez kazni od tod? Bog daj, da bi si na potu vsaj nogo zlomil!

XLI.

V zatiškem samostanu sta zavladala strah in trepet, ko sta naenkrat pridirjala dva jezdca na samostansko dvorišče in sporočila, da se bliža ekskucija vojska podoveljstvom Andreja Rovana, da zavzame samostan. Jezdec sta v Rovanovem imenu zahtevala, da morajo bili odprta vsa samostanska vrata v dokaz, da se samostan prostovoljno vda.

Prijev Markvard, sedaj najboljši prijatelj in zaveznik opatov, je takoj hitel v Albertusovo stanovanje, da se ž njim dogovori, kaj ji storiti. Toda Albertusa ni bilo. Opatov kaplan je prijev povedal, da se je Albertus že prejšnji dan s svojo sestro odpeljal in da ga odteča še ni nazaj.

Markvard je sedaj ukazal pripraviti vse, par je treba za obrambo samostana. Prevzel je opatove posle in postal jezdec v St. Lambert, naj se opat takoj vrne v samotan. Jezdec se je kmalu vrnil, a prinesel je novice, ki je v samostanu nastalo zbeganošč še povečala, da je namreč opat pobegnil.

Menihov se je polastila, jeza na Albertusa in sedaj seveda ni bilo več govora, da bi se samostan uprl ekskucijski armadi. Markvard je ukazal odpreti vsa vrata v odslovl v naglici skliceane kmete, z menihi pa se je dogovoril, da bodo vso krivdo zvrnili na Albertusa. Tudi nase Markvard ni pozabil in prego-

voril menihe, da bodo predlagali, naj se njemu poveri začasno vodstvo samostana, dokler ne bo izvoljen novi opat.

Komaj dobro uro potem se je približala vojska. Na čelu vojske je jahal Rovan, poleg njega pa je bil drug jezdec, ki je nosil prapor grofa Ortenburškega. Prebivalstvo, ki o samostanskih dogodkih ni ničesar slutilo, je prestrašeno drvelo skupaj, kajti vojaštva ni bilo nikdar veselo. Vojska pa jo je naravnost krenila v samostan, čigar vrata so bila na stežaj odprta. Na dvorišču so bili zbrani vsi menihi s prijorjem Markvardom, ki je v imenu reda izročil Rovanu samostanske ključe.

— Moja naloga bo kmalu končana, je dejal Rovan, ko je zbranim menihom naznani sklep preiskovalne komisije. Ker se je samostan brez odpora in na prvi poziv vdal, imam samo še eno poskrbeti; vpeljati moram začasnega vodjo samostana.

Zdaj je pristopil pater Konrad in rekel Rovanu:

— V imenu vseh sobratov prosimo, da se začasno vodstvo samostana izroči prijoru Markvardu, ki uživa zaupanje in ljubezen vseh samostancev in ima vse možnosti, da napravi red.

— Obžalujem, da tež želji ne smem ustrezeti, je odgovoril Rovan. Komisija mi je naročila, da izročim začasno vodstvo samostana patru Hugonu Albu.

Menihi so bili skrajno neugodno presenečeni in so burno ugovarjali, ali pomagalo jim to nič. Rovan je postal samostansko kočijo na Smreko in kmalu se je pripeljal v samostan Hugon Albu in Rovan mu je slovesno izročil samostanske ključe in ga predstavil menihom in uslužbenec kot začasnega opata zatiškega samostana.

Hugon Albu je takoj prevzel vodstvo samostana in začel sveti po predpisih svojega reda.

All Over The World

BETSY ROSS CUSTER

LEBANON, IND.—Miss Betsy Ross Custer is shown emulating the legendary Betsy Ross as she sews a white star in the Army-Navy "E" flag, symbolizing continued excellence of the U. S. Machine Corporation's war production record. She is secretary in the Winkler Stoker division which is aiding the government's fuel conservation program by manufacturing thousands of industrial and commercial models to replace hand-fired equipment which used 40 tons or more of coal annually. Through these installations coal bills have been drastically reduced.

Japonski kaplan

Slika predstavlja poročnika Hiro Higuchi, ki je japonskega pokolenja, ter je kaplan pri ameriški armadi. Kaplan je bivši domaćin Havajske, ter drugi japonski kaplan, ki je bil povisan v armadi. Sedaj pohaja Harvard univerzo.

je delo s tem, da je pregledal samostan. Našel je osem žensk, ki so priznale, da žive več mesecov v samostanu. Hugon je dal vsaki nekaj denarja in jih odpravil iz samostana, potem pa zaukazal, da se morajo vsi menihi strogo in natančno ravnat po predpisih svojega reda.

ljo redne razdelitve kruha na vedejo svojo vsakdanjo potrebo. Na pravo racionaliranje ni potem poziv misil še nične med občani. Vsi so bili namreč prepričani, da je živil v mestu dovolj, samo skrivajo jih.

Dne 11. decembra je "Moniteur" oznanil, da morajo vse tiskarne tiskati samo krušne karte, da se napravi konec težavam, to se pravi bitkam pred prodajalnami. Ljudje so se tedaj bolj zanimali za vsakdanjo racijo kruha, ki jo bodo oblasti odredile, nego za novi čas, ki je napočil z veliko revolucijo in kakov za vsakdanji tovor voza, ki je vozil obsojence na morisce. Bili so pesimisti, ki so racijo cenili na tri funte dnevno, optimisti so govorili o šestih in več funtih. Ko je občina pobrala in registrirala 150,000 izjav, ki so jih izpolnili pogravarji pariških družin, se je izkazalo, da bi bila dnevna potreba po kruhu, kolikor so jo cenili občani, desetkrat večja, nego je moko sploh prihajalo v mesto.

Dne 24. februarja 1794 se je potem prvič pojavila krušna karta. Racija je znašala pol-drug funt na dan, torej polodrug tega, kar so pričakovali pesimisti. A to je bilo še vedno dosti v primeri z racijami, ki so jih določili pozneje. Dne 24. februarja je pel vsaki osebi na odrezen karti iz dala polodrug funt kruha, pet tednov pozneje, dne 1. aprila, je dobivala pariška gospodinja samo četrta funta na kupon, a ta količina je potem padla še nižje na 1/8 in še nižje . . .

Ko sta sedela z grajskim kanonom pri vrču rujnega vina in mu je žlahtna kapljica razgredla kri, je začel delati najsmejše načrte za prihodnjost.

(Dalej v nadaljevanju)

Prva živilska nakaznica

Bilo je 22. oktobra 1. 1793 ali prvega brumaira, kakor se je glasilo po novem koledarju. Šest dni po objavljenju kraljice Marije Antoinette. Pariz že ni več dosti govoril o tem dogodku, zanimalo so ga po sili razmer važejše stvari.

Glad je vladal v vseh 150,000 pariških družinah. Celo tisti, ki so imeli denar, si niso mogli dobiti kruha, kvečjemu za fantastične cene. A kaj je bil denar? Asignati, krpe papirja, za katere so se kmetje branili dajati svoje pridelke.

Uvoz živil v mesto je bil malenkosten, druga mesta so skrbno čuvala svoje zaloge, cene so se zavoljo nesmotrnega dela podenih oblastev dvigale v neodglede. Dne 1. brumaira je mislil konvent, da je našel primeren ukrep:

“Živilsko komisijo. Ta naj bi pazila, da bi se zakoni izvrševali tudi v praksi. A kako je bilo to mogoče, ko je vsepovsod vladal kaos, ko ni bilo skoraj nič uvoza, ko so prepirajoče se in jokajoče ženske oblegale trgovine vsepovsod. Samo v Parizu je bilo treba plačevati vsak dan 5 milijonov doklade v našem denarju, da bi se cene pritiskevale navzdol. Tedaj se je na neki seji mestnih poslanec oglasil mož, ki je poznal svoj poklic, pa se kaj drugega: klavenc Louis Legendre. Zakaj, je vprašal s srditim glasom, ne bi se našla možnost, da bi vsak dobil enako količino, enako majhno količino kruha, moko in mesa, če je moko tako malo na razpolago, tako malo kruha in še manj mesa? Predlagal je, naj bi vsak občan navedel, najnajnešo količino živil, ki jih potrebuje zase in svojo družino.

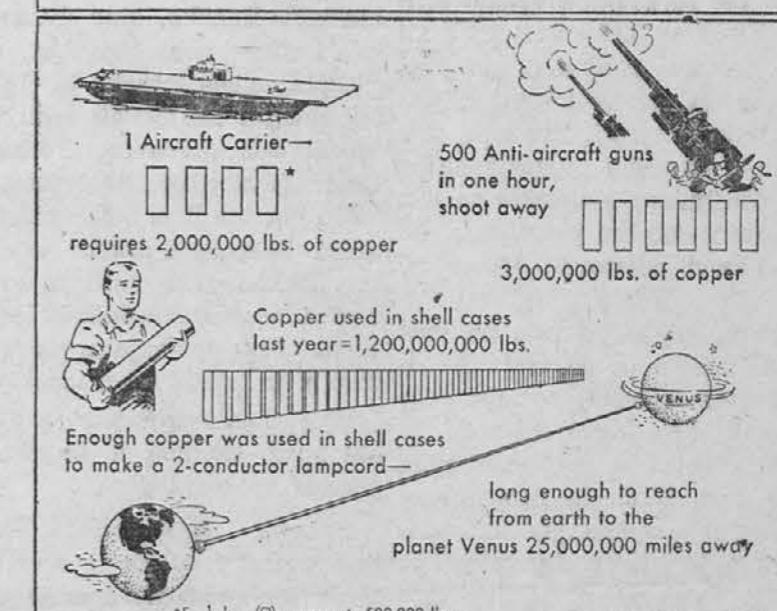
Predlog ni bil videti slab. Še istega dne so poslali Legendra živilski komisiji. Tam je dolgo časa konferiral z načelnikom Gajponom. Rezultat je objavil teden dni pozneje, 29. oktobra 1793 uradni "Moniteur" v obliki poziva na občane, naj zavo-

dodatne racije na posebno dovoljenje zdravstvenih uradnikov. Karta, njeni kuponi, znižajoče se racije, dodatne racije in posebna dovoljenja niso torej nič novega. Niti vojni in enotni kruh ni nič novega, poznali so ga tudi tedaj in se je imenoval "kruh enakosti".

Tudi drakonske kazni za prekrške niso nič novega. Pek, ki je leta 1794 prekršil zakon, je moral plačati okroglo 1,000 fr. globe, v težjih primerih pa je padel pod udar "zakona o sumljivih osebah" in to je pomenilo 99 primerih izmed 100 — gjilotino.

How Modern Warfare Consumes Copper

Why we have had to curtail copper for domestic uses

CHICAGO—Modern warfare consumes copper in quantities so vast as to be beyond the comprehension of the average individual.

To illustrate the vital role played by the metal, H. W. Clough, vice president of the Belden Manufacturing Company, a leading copper fabricator, chose some data from only one branch of the combat services—the Navy—for the accompanying chart.

An aircraft-carrier requires upwards of 2,000,000 pounds of copper; a destroyer needs approximately 380,000 pounds; the small but deadly PT boats incorporate some 12,000 pounds in one minute of combat 50 fighter planes shoot away 14,000 pounds of the metal; 500 of certain types of anti-aircraft guns discharge 3,000,000 pounds during one hour

Virtually every article of war, whether it is for direct combat use or equipment for industries producing for combat, requires copper in some form, Mr. Clough pointed out. The Belden Company, with plants in Chicago and Richmond, Indiana, uses important quantities of copper for the production of electrical wires and cables in a large variety of applications for the fighting forces and war goods manufacturer.

Ako iščete delo?

Ako iščete delo v kaki tovarni, ki izdeluje vojne potrebščine

ne pozabite najprej pogledati v kolono naših malih oglasov!

SKORO VSAK DAN IŠČE KAKA VOJNA INDUSTRIJA TE ALI ONE VRSTE DELAVEV

VOJNE INDUSTRIJE, KI OGLAŠAJO V TFM DNEVNIKU IŠČEJO ... POMOČ!

Kadar vprašate za delo, ne pozabite omeniti, da ste videli tozadenvi oglas v Enakopravnosti

SIROTE

Spisal NARTE VELIKONJA

Kakor da se meglia prijemlje zidov. Hiše so se zdele vsajene v mlečnato tekočino; njihovi vogali in strehe so bili čisto zabrisani ter se zlivali z vlažno sivo. Če si se bližajo vasi po cesti ob jasnom poldnevu, je bilo, kakor da ti vas kinka in prisakuje nasproti. Zvedavo, vsljivo, radovedno, neprijazno in negostoljubno. Kolesnice so bile nasute z debelim gramozom, da so vozovi odletovali kakor neperesih.

Tisto jutro je ležala na vasi težka meglia in po cesti je odskovalo lojtrnik, kot da hoče iztresti dušo vsem, ki sede na njem. Na vozu je sedela suha žena, vsa bleda in rumenkasta v lice, ki je spominjalo na smrt.

K sebi je tiščala desetmesečno dete, vekajoče od jutranjega mrazu in gladu. Žena mu je drobila kos stare krušne skorje, dete pa je otopalok okoli sebe ter kričalo, da se je voznik Matijec nemirno premikal na kozlu.

"Pa mu dajte tole!" je izvlekel kos kruha ter odkrnil sredec. "Lačen je fantek. In če ga zebe, še tole vrečo nanj. Saj bomo kmalu tam!" In je pokazal z bičem v meglo pred seboj.

Visoke smreke so stale kaškar temen zid ob cesti, voz se je zaganjal preko otoččnikov, da je vsem jekalo v prsih. Ma-

tijcu se je mudilo, žena je zdihovala ter pokašljajoč lovila sapo s polodprtimi ustimi. "Če jo pripeljete" — je zmignil z rameni vratar v mestu Matijcu. Dete je vekalo, dva dečka, najstarejši, Branko, star dvanajst let, Dolsek, star osem let, sta glodala zelen lešnike, ki jih je bil natrgal Dolsek ob cesti, ko je šel voz v klanc. Petletna Dorica je dremala na vreči moke in glavica ji je odletavala po vreči, da so se ji prašili lasje in lice. Dekletca ni motil ne vrišč bratca na materin kašelj in ne stopot voza; spala je in okoli ustenji ji je krožil rahel smehlaj.

"Ali bomo kmalu?" je čez čas med kašljem s slabotnim glasom vprašala žena.

Branka, najstarejšega sina, je vprašanje speklo v srce; z žarečo obupnim izrazom je gledal mater, ki se je borila s sapo, in tiskrat mu je šinila bridka misel v glavo: "Kakor da stoji pod križem!" In obraz se mu je vtisnil v dušo kakor v goreč vosek.

"Še dva ovinka, pa smo na polju in potem gre cesta naravnost in potem še četrtn ure!" je razlagal Matijec.

"O, da bi bili kmalu!" je vzduhnila in oči so se ji orosile. "Kaj pravite, kako nas bodo sprejeli?"

"Kako? Zvonili ne bodo, je dejal župan. Kar k meni je pripelj, drugo bo že, je dejal!"

"Kaj bo potem?" je težko vprašala žena ter tešila dete, ki je imelo ročice vse modre od jutranjega hladu, rosečega izmeglja.

CLEVELAND ORCHESTRA
Eric Leinsdorf, dirigent
SEVERANCE četrtki, 9. dec., 8.30
DVORANA sobota, 11. dec., 8.30
ORKESTRALNI PROGRAM
v Severance dvorani CE. 7300

UNITED NATIONS FACTS

U. S. Treasury Department

Prežijo na sovražnika

Zelo važnega pomena je za moške in ženske v službi svoje domovine, da so zmožni identificirati prijateljske in sovražne ladje. Waves na vrhni sliki se učijo kako klasificirati ladjo v Hunter kolegiju v New Yorku, kjer se vadijo za službo pri mornarici.

Zbila sta 5 sovražnih letal

Topničar Charles Patton čestita topničarju Marino Galluzzo (na desni strani) potem, ko sta zvila iz zraka pet japonskih letal tekom napada na Hankow. Galluzzo, ki je bil prvi na takih misijah, je sam zbil dva izmed sovražnih letal.

"V Laznikovo bajto vas bodo postavili, so dejali."

"Ali je v vasi?" je naglo vprašal Branko.

"Za vasjo, precej daleč za vasjo, pod hosto."

"Za vasjo? Ali so tam jabolka?" je vprašal drugi.

"Pri bajti jih ni!"

"Seveda so. Toda to ti povem, fant, da boš vsako plačal z ušesom. Najbolje je, če pustiš te stvari pri miru."

"Bom že!" je odgovoril Branko.

"Prav je, ti Branko, si najstarejši," je s težavo govorila mati. "Tudi takrat, ko . . ." Solze so jo polile. "Tudi takrat, ko umrjem . . ." je stisnila z bolestjo čez ustne.

"Zmerom!" je samozavestno in sveto obljudil Branko.

"Pfej," je dejal voznik, "kdo bi govoril o smrti!"

"Naša mama zmeraj pravi, da bo umrla!" je modro dejal Dolsek.

"Saj boš tudi ti!" se je razhudil Matijec.

"Ne, mama bo prej!" je trdil Dolsek. "Še stara Nana je to dejala. Ker ji tako kreha v grlu!"

"Nemara bo to res!" je s čudno vdanoščjo dejala žena na voz, ter s strašno bolestjo na obrazu pogladila s svojo koščeno roko zaspano lice dekle, ki se je zbudila.

"Kakor smrt!" je pomisil voznik in pri srcu ga je zazeblo. "Še nikoli nisem vozil smrte, ki bi imela živo dete v rokah. Pfej!" je pljunil in udaril

Godba dobro vpliva

Marina na Guadalcanalu so rešili to šest tednov staro tele, potem ko je bila njegova mati ubita tekom zračnega napada. Pitali so ga, snažili ga in skrbeli zanj. Na sliki vidite dva marina, ki skušata tele privaditi, da bi cenilo lepo godbeno melodijo.

po konjih. Tisti hip je deta zavekal in se ob sunku nerodnega voza izmužnilo materi iz rok.

Žena je naglo segla za njim, tečajjo je v prsih zboldo, omahnilo so ji roke v hipni omotici

ji je glava kakor brez življenja klecinila naprej. Branko se je naglo dvignil, deklece je zajokalo, kazalo na bratca, ki je ležal z obrazom na kupu cunj in vekal na vse grlo. Le Dolsek ni izgubil zavesti in pristavljal vseeno:

"No, glej, zdaj je pa mama umrla!"

Izra ovinka se je prikazal zvonik v motnih obrisih. Voz je zavil okoli vogla prve hiše in obstala.

Ženska na vozuh pa je brez znamenja življenja zdrknila na vrečo, pokrite s plahto; pred nogami ji je ležal najmlajši otrok, zavit v raztrgano vrečo, ter obupno dvigal glavo, da se ne zadusi.

Branku se je meglil pogled od solz, ki so mu tiščale v oči. Objemala ga je strašna groza in brdkost, bilo mu je, kakor da se svet vrtil pred njegovimi očmi.

2.

Voz je obstal pred županovo hišo.

"Lepo družino si pripeljal, Matijec," je dejal župan Velkavrh.

"Poglejte rajši, če je vse živo!"

"Pa ne da bi mrtvo vozil!"

"Da, mama je umrla!" je odvrnil Dolsek, ozrši se v Dorico, ki je strmela v gručo ljudi, zbirajočo se okoli voza. Branko se je sklanjal, da dvigne bratca k sebi.

"Tak to je tista Jelnikarjeva gloria!" je dejala debela ženska v gruci.

"Uh, pa kakšen se je bil pripeljal pred dvema letoma na o-

bisk. Zlato verižico in čevlje na škripec!"

"Verižico smo prodali, ko je ata umrl!" je blebetalo deklece.

"In uro tudi!" je potrdil Dolsek.

"Nikar se ne drenjajte, ženske!" je vpil Matijec.

"No, ona pa spi!"

"Kakopak spi! Poglejte rajši, če je še živa, ne pa da stegate jezike in vratove, radovednost babja!" se je razjezel Matijec. "Kakor polji se stegajo silinsto!"

"Ali še diha?" je vprašal župan.

"Mislim, da še!" je povlekel podžupan Grabnar.

"Skoči do gospoda! Samo v napotje ste ženske!" se je razjezel župan.

"Ce ni več živa, ji tudi gospod ne pomaga. In če je živa, ga ne bo dočakala. Vode ji daje, da pride k sebi."

"In tudi dojenec je. Kdo naj pa hrani otroka?"

"Ti že ne, devica zarjavela," se je okrenil Matijec ves iz sebe. "Primite vendar, saj vendar ženska še diha. In po gospoda stopite! Ali ni človek, stvar po božji podobi?"

Ljudje so se odmaknile od voza, na katerem je ženska ležala na obrazu; iz ust se ji je vel droben eurek krv.

Matijec je dvignil žensko ter ji položil glavo na odojo.

"Branko, semkaj položi otroka in skoči po mrzle vode!"

Kakor bi mgnil, je deček planil z voza. Dojenec se je drel na vse glas, da je šlo skoz ušesa.

"Tiho, tiho!" ga je ugala Dorica z nogo. "Tiho, Lojzek, mamica spi."

(Dalje prihodnjič)

DRUŠTVO "KRANJ"

Naznanja se vsem članom in članicam Slov. samostojnega podpornega društva "Kranj," da se udeleže glavne letne seje v sredo, dne 8. decembra, ob 7:30 uri zvečer v sobi št. 4 staro poslopje Slov. nar. doma na St. Clair Ave.

Na dnevnem redu bodo važne stvari v korist društva, tako tudi volitev društvenih uradnikov za prihodnje leto 1944.

Za delavce

Strojni operatorji

W. & S. 3A Lathe

Boring Mill

Radial Drill Press

Plača od ure

Employment Office

1256 W. 74 St.

Euclid Rd. Machinery

1361 Chardon Rd.

Za delavce

Hotel Statler

potrebuje MOŠKE za

Hišnike

Cistilce pohištva

Kuhinjsko delo

potrebuje ŽENSKE za:

Kuhinjsko delo

Kuharico

Čiščenje oken

Zglasite se v ozadju Hotelja,

E. 12 St.

Personnel Office, soba 335,
med 9-6 pop.

Mali oglasi

CE POTREBUJETE novo streho ali pa če je treba vašo streho popraviti, se obrnite do nas. Irvšimo velika in majhna dela na trgovskih poslopijih in domovih. Breplačni proračuni.

Universal Roofing Service
1106 St. Clair Ave.
CH. 8376-8377
Ob večerih: ME. 4767

Naprodaj

je hiša za eno družino, s 8 sobami, velika lota, garaža. Se lahko takoj selite. Nahaja se na 19301 Nottingham Rd. Za podrobnosti pišite na MARTIN JANEZIC, R. 1, Madison, Ohio.

B. J. RADIO SERVICE
1363 E. 45 St. HE. 3028
Prvovrstna popravila na vseh vrst radio aparativih

Gray Hair?
NEW VITAMIN RESTORES NATURAL COLOR

Free Booklet Tells Of Thrilling Discovery; New Hope For Millions One of the most sensational scientific discoveries of modern times is an anti-gray hair vitamin that restores natural, normal color to gray hair in nature's own way. Scientific investigation has revealed that gray hair, in many cases, may be due to a vitamin deficiency. Scientists have also discovered the particular vitamin that is necessary to restore color to the hair in such cases. Reports of tests made indicate remarkable results. Not a dye—not a tint—not a drug—not a medicine! It is a valuable food supplement. If you are among the millions of people who find themselves handicapped, in business or socially, because of gray hair, mail coupon below for free booklet about this marvelous new vitamin discovery. There is no cost or obligation, so send today.

United Vitamin Products, 9 W. Washington St., Chicago, Ill. Dept. 5
Send me FREE BOOKLET about the new ANTI-GRAY HAIR VITAMIN.

</